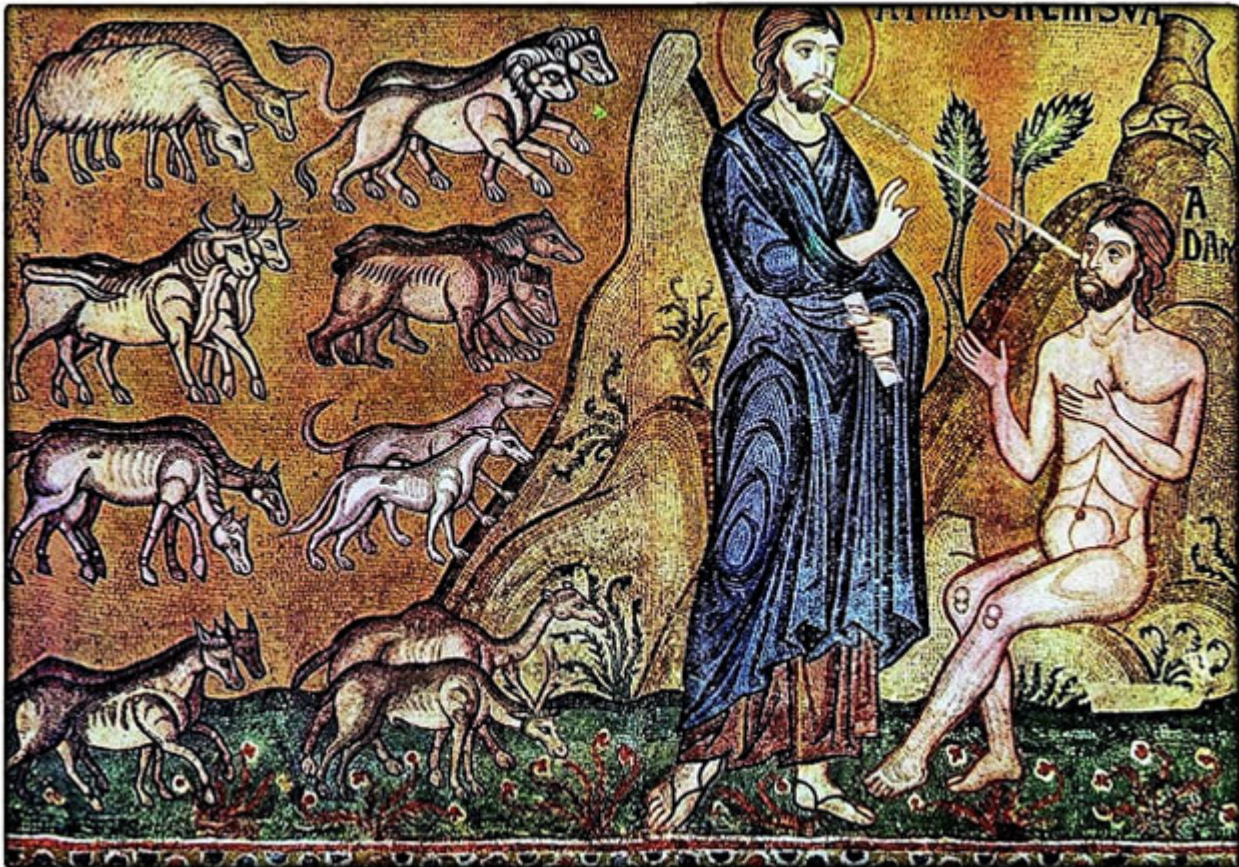

«Αδαμιαίος θρήνος»

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Η Κυριακή της Τυροφάγου αποτελεί επίλογο του εισαγωγικού και προγυμνασιακού τμήματος του Τριωδίου και εισαγωγή στο αγωνιστικό τμήμα με την περίοδο της νηστείας. Την αυτή Κυριακή «μνείαν ποιούμεθα της από του Παραδείσου της τρυφής εξορίας του Πρωτοπλάστου Αδάμ». Το θλιβερό αυτό γεγονός προβάλλει η Εκκλησία εν όψει της νηστείας της Μ. Τεσσαρακοστής για την διαπαιδαγώγηση των πιστών, τονίζοντας ότι εκείνος ο Αδάμ με το να μη νηστεύση έχασε τον Παράδεισο, ενώ εμείς με την νηστεία μπορούμε να απολαύσουμε της τρυφής του Παραδείσου.

Και ενώ οι ύμνοι είναι προσανατολισμένοι στο γεγονός της πτώσεως και της εξορίας των Πρωτοπλάστων τα αγιογραφικά αναγνώσματα της ημέρας αναγγέλλουν την εν Χριστώ σωτηρία, την συγχώρηση μεταξύ των ανθρώπων, την

ανυπόκριτο νηστεία, και την αξία των πνευματικών θησαυρών. Πράγματι ένα αξιοπρόσεκτο σημείο μέσω του οποίου μπορούμε να δούμε την σοφία των Πατέρων να προβάλλουν δογματικά θέματα και θεολογικές αλήθειες και να τα συνδέσουν με την πράξη και την βιοτή των ανθρώπων.

Δυο μεγάλοι ερμηνευτές της βυζαντινής μουσικής, ο Θρασύβουλος Στανίτσας και ο Χαρίλαος Ταλιαδώρος, αποδίδουν τους ύμνους της Κυριακής της Τυρινής με περίσσια δεξιοτεχνία και διάθεση που ανιχνεύει την ουσία του ποιητικού λόγου.